

Listopad

Ani na začátku listopadu nebyla epidemiologická situace lepší. Obchody a další služby byly zavřené, byl omezený pohyb osob v nočních hodinách, život v Česku se opět téměř zastavil. Nedošlo ani ke slibovanému otevření škol alespoň pro nejmladší žáky.

V rámci distanční výuky byla kombinována synchronní výuka (online hodiny přes webkameru) a asynchronní výuka (digitální studijní materiály, úkoly na procvičení, zpětná vazba). Zejména mladší nebo slabší žáci potřebovali pomoc. Na výuce se pak podíleli nejen učitelé, ale také rodiče, asistenti pedagoga nebo pracovníci SVČ.

Na začátku listopadu bylo jasné, že distanční výuka bude mít delší trvání, proto došlo k optimalizaci online výuky. Rozvrh byl upraven, aby vyhovoval většině žáků (i rodičů). Zohlednili jsme i to, do jaké míry je potřeba dodržet poměr online hodin a samostatné práce žáků k procvičení učiva, aby distanční výuka byla zvládnutelná. Velkým krokem bylo také sjednocení online prostředí pro vyučovací hodiny. Z výuky přes Skype, Meet, Zoom nebo jiná prostředí jsme přešli na jednotný systém pro všechny vyučovací hodiny. Všem žákům byl vytvořen účet pod doménou rosice.cz v Google Workspace, což nejen sjednocovalo dosud používané platformy, ale především přineslo lepší zabezpečení komunikačního kanálu Google Meet. Online byly vyučovány zejména hlavní předměty v rozsahu až 15 hodin týdně (počty hodin byly nastaveny v jednotlivých ročnících).

V rodinách žáků řešili, jak zajistit funkční techniku pro své děti. Problémy nastaly zejména v rodinách s více dětmi. Každé z nich potřebovalo svůj počítač s připojením k internetu. Proto škola přistoupila k výpůjčkám školních počítačů. K této aktivitě se připojilo také SVČ.

BEZPLATNÁ ZÁPŮJČKA

SVČ ROSICE NABÍZÍ BEZPLATNOU ZÁPŮJČKU IT VYBAVENÍ

TABLET SAMSUNG GALAXY, VELIKOST DISPLEJE 10 PALCŮ

CO PRO TO MOHU UDĚLAT?

- požádat na info@svcrosice.cz;
- v emailu nahlásit, jaké aplikace budete v tabletu využívat, a uvést kontaktní údaje, zejména kontaktní telefonní číslo;
- délka zápůjčky - nejdéle na dobu povinné distanční výuky;
- cena zápůjčky - ZDARMA - skládá se pouze vratná záloha ve výši 4000,- Kč při předání;
- v případě, že nepotřebujete tablet, ale notebook, kontaktujte pracovníky z projektu Počítače dětem - www.pocitacedetem.cz;

Žáci, rodiče i učitelé se toho museli v krátkém čase hodně naučit, aby výuka probíhala co nejefektivněji. Základem bylo nejen dobré internetové připojení, ale také snaha učitelů předávat informace co nejprůhledněji a nejzajímavěji. Učitelé proto stále hledali nové technické možnosti. Od žáků distanční výuka vyžadovala odpovědný přístup a samostatnost. Velkým pomocníkem byla také mnohdy rodina žáka.

Distanční výuka

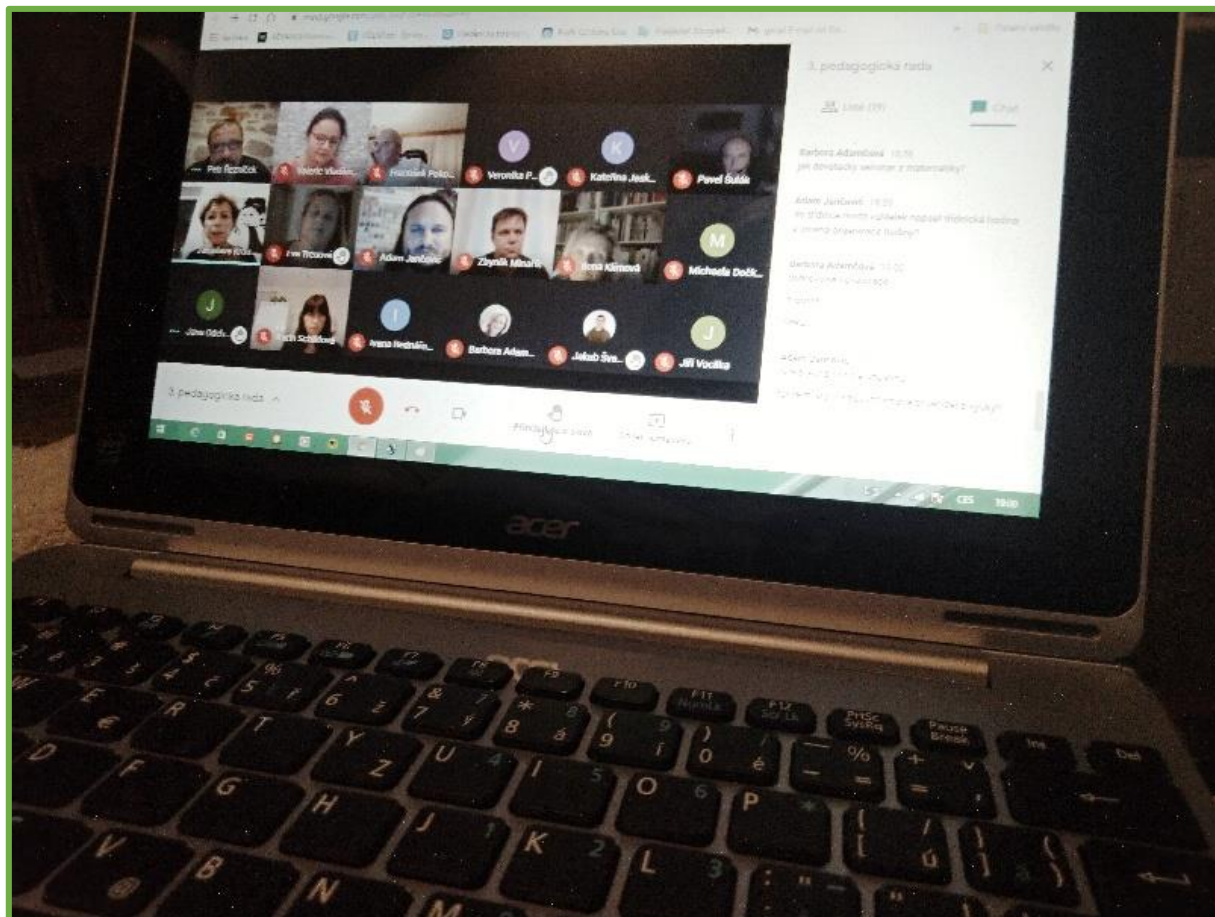
Vysvobozením pro nejmladší žáky bylo rozvolnění mimořádných opatření, které umožnilo žákům 1. a 2. tříd 18. listopadu opět usednout do lavic a vrátit se k normální výuce. Děti sice měly povinnost nosit roušky během celého pobytu ve škole a trávily většinu času ve své třídě, ale mohly být ve svém třídním kolektivu s kamarády a paní učitelkou.

 MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY		Opatření PES pro oblast školství					 MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY
OPATŘENÍ		Stupeň 1 (0–19)	Stupeň 2 (20–39)	Stupeň 3 (40–60)	Stupeň 4 (61–75)	Stupeň 5 (76–100)	
MATEŘSKÉ A SPECIÁLNÍ ŠKOLY¹		Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	
ZÁKLADNÍ ŠKOLY 1. STUPEŇ		Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Prezenční výuka 1. a 2. ročníků, včetně žáků vyšších ročníků, kteří jsou zařazeni do třídy společně se žáky 1. nebo 2. ročníku (tzv. malotřídní školy).	
ZÁKLADNÍ ŠKOLY 2. STUPEŇ NIŽŠÍ STUPEŇ VÍCELETÉHO GYMNÁZIA		Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Rotační prezenční výuka (střídání celých tříd po týdnech). Prezenční výuka 9. ročníků ZŠ.	Rotační prezenční výuka (střídání celých tříd po týdnech). Prezenční výuka 9. ročníků ZŠ.	Distanční výuka.	
STŘEDNÍ ŠKOLY KONZERVATOŘE VYŠŠÍ ODBORNÉ ŠKOLY		Prezenční výuka.	Prezenční výuka.	Rotační prezenční výuka (střídání celých tříd po týdnech). Prezenční výuka v případech uvedených ve stupni 4 a 5.	Distanční výuka. Prezenční výuka závěrečných ročníků a čtvrtých ročníků Gletých oborů vzdělání v konzervatoři a prezenční výuka ve školách uvedených ve stupni 5. Prezenční praktická vyučování a praktická příprava ve skupinách max. 20 žáků/studentů.	Distanční výuka. Prezenční výuka ve školách zřízených při zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a škol zřízených Ministerstvem spravedlnosti a praktického vyučování a praktické přípravy žáků a studentů zdravotnických oborů ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb.	
VYSOKÉ ŠKOLY		Prezenční výuka, přednášky max. 100 osob. Distanční výuka univerzit 3. věku.	Prezenční výuka, přednášky max. 50 osob. Distanční výuka univerzit 3. věku.	Praktická/laboratorní, experimentální/umělecká výuka pro poslední ročníky max. 20 studentů. První ročníky prezenční výuka ve skupinách max. 20 studentů. Realizace individuálních studijních plánů studentů doktorského studia (všechny ročníky). Individuální konzultace, klinické stáže a praxe, sportovní stáže pro výuku.	Praktická/laboratorní, experimentální/umělecká výuka pro poslední ročníky ve skupinách max. 20 studentů. Realizace individuálních studijních plánů studentů doktorského studia (všechny ročníky). Individuální konzultace, klinické stáže a praxe, sportovní stáže pro výuku.	Distanční výuka. Klinická či praktická výuka a praxe studentů zdravotnických studijních programů a pedagogických studijních programů ve stanovených případech. Doporučeno max. 15 studentů ve skupině.	

Poslední listopadový den přinesl další rozvolnění opatření. Do školy se mohli vrátit všichni žáci 1. stupně a žáci 2. stupně v rotačním režimu.

On-line porady

Do on-line prostředí se musely přesunout i porady pedagogického sboru. Jindy je nás plná jídelna, ale teď jsme se měli vejít na jenu obrazovku 😊.

Pro všechny byl měsíc listopad velmi náročný a mnozí už ztráceli smysl pro humor. Navíc v něm byl i dle pověr nešťastný pátek 13. To inspirovalo paní učitelku k napsání slohových prací v českém jazyce. Devátáci ukázali, že je koronavirus nezlomil a napsali zajímavé práce.

Pátek třináctého

Probudil jsem se a venku byla ještě tma. Koukl jsem se na kalendář, který mi vesele hlásil: **Pátek třináctého**. „No co, já na takovéhle dny nevěřím, den jako každý jiný,“ pomyslel jsem si. Jelikož jsem opět vstával na poslední chvíli, rychle jsem vylezl z postele, nasnídal se, dal si šálek kávy, oblékl se, provedl pravidelnou ranní hygienu a vyrazil do práce.

Byl únor a podle toho to také venku vypadalo. Mráz a sníh. Ještě než jsem došel k autobusové stanici, přeběhla mi pod nohama černá kočka mojí milé sousedky. Této události jsem ale nepřikládal nijak zvlášť velkou důležitost a s černou kočkou jsem si nadále hlavu nepletl.

Do práce to mám jen dvě stanice autobusem. Pracuji jako sklenář v místní fabrice. Když jsem konečně vystupoval z autobusu, zničehonic jsem na náledí uklouzl. Aby toho nebylo málo, přišel jsem do práce pozdě. Naštěstí pro mě se to obešlo bez většího postihu, dostal jsem jen menší slovní výklad od šéfa.

Během pracovního dne se nic mimořádného nestalo. Byl to jednoduše den jako každý jiný.

Domů jsem se vracel opět za tmy. „Ha, pátek třináctého a nic hrozného se mi nestalo,“ zašklebil jsem se s úsměvem. Tato věta však byla osudovou chybou.

Když jsem konečně dorazil domů, odemkl jsem vchodové dveře a rozsvítil. *Prásk!* Ozvala se ohromná rána. Praskla žárovka. „Fuj, to jsem se lekl!“ zaklel jsem. Šel jsem si tedy umýt ruce do koupelny a ... *Prásk!* Další vlákno žárovky zapraskalo. Začínal jsem se docela bát. Rychle jsem se svlékl a lehl do postele. Dnes už toho na mě bylo poměrně dost. To jsem však netušil, co mě ještě čeká. Už už jsem zabíral a chystal se do říše snů, když vtom se ozvalo hlasité *buch buch buch*. Někdo klepal na hlavní vchodové dveře! Celý zpocený jsem vylezl z postele a šel pomalu ke dveřím. Zhluboka jsem se nadechl a dveře otevřel. Byl tam jen soused a sdělil mi datum konání členské schůze bytového družstva. Zavřel jsem za sebou dveře a chystal se znovu do postele.

Již jsem téměř spal, když se ozvalo to hlasité srdce drásající skřípání. Jako kdyby někdo škrábal na skleněnou výplň okna. Ten zvuk vycházel z obývacího pokoje. Byl jsem neuvěřitelně vyděšený a můj tep by se dal změřit na Richterově stupnici. Pomalu jsem vylezl z postele. Lehce jsem otevřel dveře od ložnice, otřel si pot z čela a zhluboka se nadechl. Ted', nebo nikdy!

Kráčel jsem směrem k obývacímu pokoji, odkud zvuk vycházel. Otevřel jsem dveře. Na tabulku skla od balkónových dveří drápal svými drápkami malý pes. Ihned jsem ho poznal. Bylo to ještě štěně mé sousedky, která před týdnem zemřela po dlouhé vážné nemoci. Ještě před svojí smrtí mne však poprosila, zda bych se jejího domácího mazlíčka neujal. Tehdy jsem odmítl s tím, že žádné zvíře ve svém bytě nechci. Okamžitě mi vše docházelo. Pátek třináctého, prasklé žárovky a další signály mohly být pravděpodobně vzkazy ze záhrobí zemřelé sousedky! Neváhal jsem a mladou psí slečnu si vzal pod svoji ochranu. Ihned jsme si oblíbili jeden druhého.

V každém případě tento pátek třináctého ve mně zanechal nerasmazatelnou stopu a od té doby k němu cítím mnohem větší respekt. Díky téhle události věřím na tyhle dny.

Jan Franěk, 9. B

Pátek třináctého

Byl krásný letní podvečer a na terase místního hotelu seděla Anežka Opatrná, která si vychutnávala skleničku bílého vína, zatím vůbec netušila, co ji v blízké budoucnosti čeká.

Anežka si užívala svoji zaslouženou dovolenou po úspěšné sezóně. Vybrala si malý, zapadlý hotýlek v krásné přírodě jižních Čech. Milovala to tady. Tento kraj měla spojený se svým dětstvím, které prožila u svých prarodičů v malém domku u břehu rybníka. Anežka byla mladá, úspěšná žena, která navzdory svému příjmení, ale vůbec opatrná nebyla. Měla ráda život, rychlost, adrenalin a uměla si toto všechno patřičně užívat. Ve světě byla uznávanou motocyklovou závodnicí, která se honosila několika tituly z vyhraných závodů. Přesto se našlo pár závistivců, kteří jí její úspěch vůbec nepřáli. Třeba Pavel.

Pavel byl její týmový kolega. Na první pohled to nebylo vidět, snažil se k ní chovat vždy pěkně, ale její intuice jí říkala, že tomu tak není. Třeba ty malé naschvály, co se jí v poslední době děly. Na první pohled úplně malicherné věci, jako třeba před posledním závodem, kdy si potřebovala odskočit a najednou se zasekla klika, málem zmeškala start. Nebo jak při jednom závodě, když začalo pršet a bylo třeba rychle vyměnit pneumatiky na její motorce, se záhadně ztratily. Nakonec závod musela dokončit, aniž by kolo přezuli. Teď, když nad tím vším přemýšlela, začínala mít obavu, jestli to opravdu nemohl být něčí záměr.

Rozhlédla se a při pohledu na zapadající slunce se všechny její obavy rozplynuly, jako ranní mlha, která ten den zrovna byla. Byl čtvrtek večer a Anežka si chtěla užít poslední dny dovolené. Na zítřejší den si naplánovala výlet po okolí, kam jezdila jako malá holka s babičkou a dědou. Ještě nebyla úplně rozhodnutá, jestli pojede do Třeboně a projde se kolem rybníků, mohla by zajít na zámek anebo raději pojede do Českých Budějovic a dá si zmrzlinu v cukrárně, kam chodívala s babičkou. Byla to jejich oblíbená cukrárna. Vstala od stolu a zase měla ten neodbytný pocit, že ji někdo sleduje. Otočila se, ale nikoho neviděla. Zaplašila pocit strachu, který v ní začínal narůstat. V pátek ráno se probudila do mlhavého, zataženého rána, venku slabě pršelo. V hotelové restauraci si dala snídani. „Dala bych si jedno cappuccino a cheesecake, prosím,“ poprosila číšníka. „Hned to bude zatím si můžete sednout,“ odvětil jí číšník. Anežka si zatím šla sednout, po chvíli jí donesli kávu i cheesecake. Zase ten pocit, jakoby na ni někdo koukal. Jak se lekla, převrhla na sebe šálek horké kávy. Spěšně dosnídala, rychle se běžela převléknout. Cestou přemýšlela, kam se vydá, rozhodla se pro České Budějovice, přece jen venku poprchalo, tak ji představa stráveného dopoledne v cukrárně připadala lákavější.

Vzala si kabelku a spěchala k autu. Až tam zjistila, že v ní nejsou klíče od auta. Musela se vrátit zpět na pokoj. Za pět minut seděla v autě, pustila si svoje oblíbenou písničku a vyrazila. Při vjíždění na hlavní cestu málem srazila černého kocoura, jak přecházel silnici. Cesta příjemně utíkala, déšť sice neustával, ale to jí vůbec nevadilo. Sešlápla plyn a prudce zrychlila. Najednou, na mokré silnici dostala smyk a její auto narazilo do jedné z třešní, které lemovaly silnici. V dálce se objevila světla blížícího se auta, muž, který seděl za volantem, přibrzdl, bylo mu jasné, že ten, co řídil auto, nemohl srážku přežít. Všude bylo ticho, jen na čelním skle dopadal déšť, v mužově nitru se však rozprostíral až mrazivý klid.

V sobotních novinách vyšel článek o smrti motocyklové závodnice Anežky Opatrné. V pátek 13. července vyhasl život mladé závodnice při automobilové nehodě, kdy nezvládla řízení a narazila do stromu. Byla to ale opravdu jen nešťastná náhoda, nebo ne?

Tereza Jenišová, 9. A

Pátek třináctého

V jednom malém městečku žila dívka, která se jmenovala Lily. Bylo jí čtrnáct let a chodila do osmé třídy. Momentálně musela být kvůli covidu doma, kde jí probíhala distanční výuka. Bydlela společně s rodiči a se svojí starší sestrou Andreou, které už bylo devatenáct let. Každý den rodiče odjížděli do práce. Sestra byla jen dopoledne na brigádě a na oběd už byla doma. Dnes to vypadalo na další obyčejný den, ale nebyl.

Lily byla na skvělé dovolené, kde se celé dny válela na pláži, koupala v moři, ... „Crrrrrr!“

zazvonil budík a bylo po všem. „Achjo, čekají mě čtyři online hodiny, dva testy a další úkoly, které mám stihnout do večera,“ vzdychla Lily, „a ještě k tomu je dnes pátek třináctého.“ Doma už nikdo nebyl. Všichni odešli do práce. Lily ráno vůbec nestíhala, ale na online výuku se připojila naštěstí jen o pět minut později. Zrovna probíhala fyzika, a aby toho nebylo málo, tak si učitelka vyzkoušela zrovna ji. Něco málo věděla, a proto dostala trojku. Když fyzika skončila, čekaly ji další tři online hodiny, ale ty už nějak zvládla. Poté si dodělala všechny úkoly a napsala testy.

Když už měla všechny věci do školy hotové, šla na krátkou procházku se svým pejskem Ájou. Došly na jejich oblíbenou louku a Lily Áju na chvíli pustila, aby se mohla pořádně proběhnout. Ale nedopadlo to tak dobře, jak si myslela. Ája na kraji louky zahlédla zajíce a okamžitě se za ním rozběhla. „Ájo!“ snažila se Lily na ni křičet, aby se k ní vrátila. „Pojď sem! K noze!“ Ale Ája ji neposlouchala. Zaběhla někam do lesa. Tam už to Lily neznala, a tak se raději vrátila domů, aby nezabloudila. Tam už na ni čekala Andrea. Lily jí všechno řekla. Andrea byla v klidu, protože jim Ája už párkrát utekla, ale vždy se do pár hodin vrátila domů.

Andrea se rozhodla, že začne dělat oběd. Ve chvíli, kdy přišla do kuchyně, zjistila, že už tam nemají skoro žádné jídlo. „Lily,“ zavolala Andrea, „půjdeš prosím nakoupit? Došlo nám jídlo a já nemám z čeho vařit.“ „Tak proč si tam nejdeš sama?“ řekla Lily, protože se jí nechtělo. „Prosím,“ žadonila pořád Andrea. „Ne, prostě tam nejdu,“ řekla našťavaně a odešla do svého pokoje. „Tak já pojedu autem,“ řekla nakonec a ještě ji poprosila, aby jela s ní. Lily nakonec souhlasila. Vzaly si tašky a jely.

Když už byly v půli cesty, Lily zjistila, že si nevzaly roušky. Andrea se chtěla otočit a jet pro ně domů, ale to se jí nepovedlo. Když se otáčela, nevšimla si, že za nimi jede rychle auto. To začalo okamžitě troubit. Andrea ale nestihla zareagovat. A bylo to. Měly velkou autonehodu. Auto se při nárazu převrátilo. Andrea naštěstí dopadla celkem dobře a stihla z auta vylézt. Okamžitě volala sanitku a hasiče. O chvíli později jí došlo, že Lily v tom autě zůstala. Vzápětí ji šla vytáhnout. Našla ji tam v bezvědomí a s hromadou různých škrábanců a modřin.

O chvíli později přijela sanitka. Hned Lily naložili na lehátko a odvezli ji do nemocnice. Andrea zavolala rodičům a vše jim řekla. Ti rychle odešli z práce, aby se mohli podívat, jak na tom Lily je. Andrea ještě chvíli musela zůstat u auta, ale hned jak to bylo možné, vypravila se do nemocnice taky. Doktor řekl, že Lily na místě upadla do bezvědomí, má zlomenou ruku a žebro, ale jinak by měla být v pořádku. Teď už jenom spí a můžou u ní čekat, než se probudí.

Lily otevřela pomalu oči. „Lily,“ zakřičela Andrea, „moc mě to mrzí!“ „Proč jsme tady,“ zeptala se Lily zmateně, „co se stalo?“ „Zlatíčko, měly jste s Andreou autonehodu,“ řekla smutně maminka, ale zároveň byla šťastná, že se Lily probudila. Do místnosti přišel doktor: „Máš docela štěstí, Lily,“ řekl, „budeš v pořádku, ale ještě si tě tu raději chvíli necháme.“

Když se vrátila domů zbyla jí už jen sádra na ruce. Taky ji tam čekalo příjemné překvapení. Ája se vrátila.

Kateřina Nepevná, 9. A

Videoklip Ekoparlamentu ZŠ Rosice

Také školní parlament musel omezit své aktivity. Členové se nemohli setkávat, jedinou záchranou pro komunikaci byly moderní technologie. Osobní setkávání a společnou práci ale nic nenahradí, členové parlamentu stejně jako ostatní lehce propadali depresi. Proto vznikl pro zlepšení nálady projekt Karanténa: A jak vy trávíte svůj volný čas?

...kdo nevěří,
jedná mylně,
učíme se na ně
pilně...

Created with
FilmForth

...úkolů je někdy
moc,
myslím na ně celou
noc...

Created with
FilmForth

...abych došla
chuti k práci,
stáhnou sranda
aplikaci...

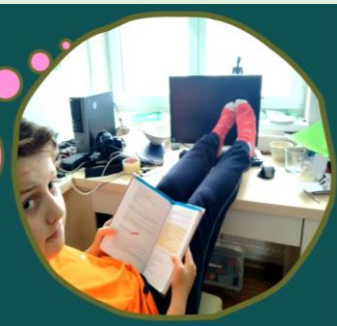
Created with
FilmForth

...distančně se
vzdělávat nervy
drásá, co si budem
nalhávat...

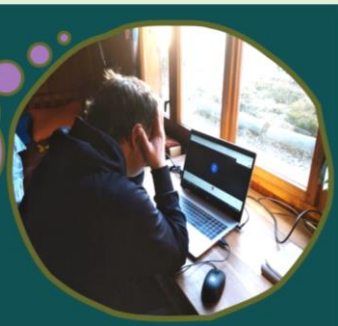
Created with
FilmForth

...motivaci
neztrácím, je to
pro mě prospěšný,
k učivu se
navracím, chci být
totiž úspěšný...

Created with
FilmForth

...žáci pořád bez
kamerek, koukám
jenom do
písmenek...

Created with
FilmForth

...když už to
překračuje únosnou
mez,
vylezu si na pařez.

Created with
FilmForth

...hodně zdaru při
práci přeji
PARLAMENTÁCI

Created with
FilmForth

I v on-line prostředí dokážou žáci tvořit skupinové práce

Jako příklad uvádíme skupinovou práci žáků 9. ročníku v angličtině:

Zadání znělo: Vytvořte odpověď na následující vzkaz:

Hej lidi, představte si, že byste se dostali domů po dlouhém únavném dni ve škole. Máte chuť sledovat televizi a hrát videohry. Najednou máte žízeň a hlad a jdete do kuchyně. Otevřete dveře lednice a najdete... tohle!

Jak vidíte, na lednici je vzkaz od rodičů, který říká toto:

Hey guys, imagine getting home after a long, tiring day at school. You feel like watching TV and playing video games. Suddenly, you feel thirsty and hungry and you go to the kitchen. You open the fridge door and you find... this →

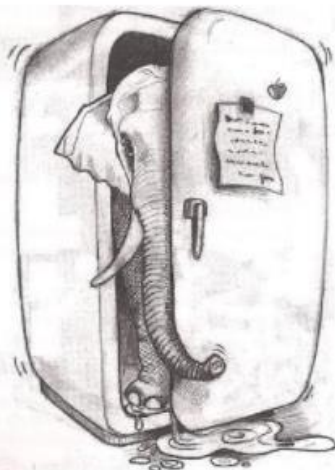
As you can see, there is a note from your parents on the fridge saying this:

Hi honey,

We are not going to be at home because we have to work. You should know that there is a big elephant in the fridge. There is a perfectly logical explanation for this..The elephant is

from the zoo. He unlocked the cage with his magical trunk, because he saw a unicorn. He went after the unicorn. Suddenly, he smelt your birthday cake. He followed the scent all the way to our fridge. He ate the cake and found a gate to another world. Now he is guarding the entrance.

Eliška, Honza a Kikuš.

Hey guys, imagine getting home after a long, tiring day at school. You feel like watching TV and playing video games. Suddenly, you feel thirsty and hungry and you go to the kitchen. You open the fridge door and you find... this →

As you can see, there is a note from your parents on the fridge saying this:

Hi honey,

We are not going to be at home because we have to work. You should know that there is a big elephant in the fridge. There is a perfectly logical explanation for this..

Yesterday a little elephant

Dumbo escaped from the Zoo. Dumbo was hungry and exhausted, so he was looking for a place to eat. He came to our house and we felt sorry for him, so we gave him some food. At night he found the way to the fridge and locked himself in the fridge. We found him in the fridge in the morning but we didn't have time to put him out, so we wrote this letter for you to let you know.

Verča, Natka, Dan, Patrik.

Nové počítače pro školu

Pro potřebu distančního vzdělávání bylo v roce 2020 zakoupeno 40 nových notebooků, které obdrželi učitelé pro svoji práci.

